

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput X. Quomodo Athanasius Arianorum insidiis saepius appetitus, à Deo praemonitus, utpote vir divinus, multa pericula effugerit: & quàm graviter post ejus discessum afflicti à Georgio fuerint ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

παρδὴ τοῖς ἑτεροδόξοις ζωγράφου ἀνδρα,
 οἷα ἀνός, ἐπὶ δ' ὄρεσις ἢ ὑπορχέσειν ἐμελλεν
 αὐτὸν καὶ μνησθῆναι ἢ θρασυπανα. ἄφρανα-
 φήναι. ὅτ' ἐξ τῶν ἐπιβελῶν, φθάσας
 ἐτέρωθι μετέκτισε. καὶ ἢ θρασυπανα πτω-
 χων ἐδωκεν, ὡς ὑδουθὴ μνησάσα κ' τῆ
 δεσποτῶν, οἷδ' ἡ πεφύργσαν. ἐγὼ τὸ τυχόν
 ἐποιεῖτο ἐγγλημα οἱ τῆς ἐναντίας αἰρέσεως,
 κ' τῶν ὑποδεχομένων ἢ κρυπτότων ἀθανά-
 σιου. ἀλλ' ὡς ἀπειθεῖς πρὸς ἀξέσι βασι-
 λῆος, καὶ πρὸς πολίταις ἀμαρβάνου, εἰς
 δικαστήριον εἰλκον. καὶ πρὸς ἀπλοῖς δ' ἐν καὶ
 ἀλλοτε ἐπὶ ἀθανασίῳ συμβάλλου. εἰς ἀκο-
 νη ἦλθον. ἐπεὶ γὰρ κ' τοιαύτην ἀγῆαν ὡς ἐπὶ
 αἰγυπιοῦ φούγων ἀνέπλεεν ἐπὶ τὸν νεῖλον,
 μνησάτων τῶν τῶν, ἐδίωκον αὐτὸν οἱ
 συλλήγομενοι. πρὸς ἀθανάτων δ' ἐθέθεν τῶν
 δῶξιν. ἐξήγγαλε τοῖς συμπλέεσι, ἢ ἀνα-
 στροφῆν ἐπὶ τῶν ἀλεξάνδρειαν ἐκέλευσεν.
 ἐν δὲ πρὸ κατὰ πλεῖν, ἀναπλεῖνας τὰς ἐπι-
 βέλας πρὸς ἀμείψας, ἐπὶ τῶν πόλιν διεσώ-
 θη, ὡς ἐν ὁμίλῳ καὶ πλήθῳ οἰκημάτων,
 ἀσφαλές ἐρον ἐλάτυσεν. ἐκ δὲ τῶν τοιό-
 των, καὶ πολλῶν ἄλλων ὁμοίως προμνησ-
 ῶμεν παρ' αὐτῶν, διεβάλλετο πρὸς τῶν ἐν-
 απῶν ἐλλήνων τὴν καὶ ἑτεροδόξων, ὡς γοη-
 τῆας ταῦτα καλοῦσθαι. λόγῳ ἐν, ποτὲ
 παροῖσθαι αὐτῶν ἀνὰ τῶν πόλιν, συμβάν ἔ-
 τας ἐπιπλάμην κερῶσα κορώνη. πρὸς ἀ-
 γῆ δὲ πλῆθ' ἐλλήνων, οἷα εἰς γοῆα ἀπο-
 τυπῶν, ἐξαιήσαι εἰπεῖν αὐτοῖς, ὅ, τι λέγοι ἢ
 κερῆ. τοῖ δ' ἐφάναι ἡρέμα ἐπιγέλασθαι,
 κερῆ, ὅ ἐστιν ἀνεῖλον τῆ ρωμαίων φωνῆ τῶν
 τῶν καὶ ῥῶσα, ἀπὸ τῶν ἀνεῖλον ὡμῶν ἐσε-
 ῖται ἀπὸ γέλλῃ. σημαίνῃ γὰρ ἐκ πρὸς ἀγ-
 μάθ' ὅτ' ῥωμαίων βασιλῆος κωλυθήσεσθαι
 μᾶς, τὴν ἐξῆς ἐορτῆν ἀγῆν. ἢ δὲ ἀθανασίῳ
 παρρησιας, καὶ πρὸς γελωδῆς δόξασα, ἀπὸ
 τῆς ἐφάνη τῆ γὰρ ἐς ἀνεῖλον γράμματα τῶν
 κερῶν. ἀπεδόθη τοῖς ἀρχεσι, πρὸς ἀ-
 κωλυθῆναι μὴ συγχωρῆν τὰς ἐλλήνας
 τοῖς ναοῖς πρὸς ἀλλῶν, μὴ δ' ὡς σωτήρης
 ἀρρησίας. καὶ πανηγύρεθ' ἐπιβελῶν. καὶ ἢ πα-
 ρρησιας. ὅτε ἐορτῆ διελύθη, σεβάσμιός τε
 ἔσται, καὶ πολυέλης ἐλλήνων. ὡς μὲν ἐν

A Ariani cum vivum comprehendere om-
 ni studio niterentur, ancilla donis ac
 pollicitationibus, ut credibile est allec-
 tum jamjam erat proditura. Verum in-
 fidiis illi à Deo patefactis, insidiatores
 præveniens, aliò migravit. Ancilla ve-
 ro pœnas dedit, utpote quæ falsum de-
 tulisset contra dominos, qui & ipsi
 aufugerant. Nam contrariæ heretis
 propugnatores, non exigui criminis
 reos faciebant quicumque vel excipe-
 rent vel occultarent Athanasium: sed
 eos tanquam Imperatoris iussibus re-
 fragantes, & contra rempublicam in-
 B furgentes, ad tribunalia iudicum trahe-
 bant. Simile quidpiam alio etiam tem-
 pore Athanasio contigisse accepi: Nam
 cum ob ejusmodi causam, tanquam in
 interiora Ægypti fugiens, adverso flu-
 mine navigaret per Nilum, re à quibus-
 dam indicata, insidiatores persequi eum
 cœperunt, ut comprehenderent. Verù
 ille admonitus à Deo de illorum perle-
 cutione, rem exposuit iis qui una secum
 navigabant, iussitque ut protinus Ale-
 xandriam reverterentur. Dum igitur
 secundo flumine navigat, insidiatores
 adverso flumine navigantes prætergre-
 ssus, incolumis ad urbem pervenit; ibi-
 que tum ob populi frequentiam, tum
 ob multitudinem ædificiorum delituit.
 Ob hæc & alia ejusmodi plurima ab illo
 prædicta calumniabantur eum adverfa-
 rii, Gentiles scilicet atque heretici,
 quasi magicis artibus ista perficeret.
 Denique quodam tempore, illo per ur-
 bem transeunte, forte supervolans cor-
 nix crocitasse dicitur. Turba vero Gen-
 tilium quæ tum illic aderat, eum deri-
 dens, rogavit ut ipsis aperiret, quidnam
 cornix prædiceret. At ille leniter sub-
 ridens, Cras inquit, atque istud voci-
 ferans, crastinum diem haudquaquam
 jucundum vobis fore denuntiat. Signi-
 ficat enim vobis ab Imperatore prohibi-
 D tum iri, ne cras festum diem celebretis.
 Quæ Athanasii prædictio, licet ridicula
 ipsis visa esset, vera tamen apparuit.
 Crastino enim die magistratibus reddi-
 tæ sunt Imperatoris literæ, jubentes ne
 pagani templa adire, neve solennes sa-
 crorum ritus & publicos conventus ce-
 lebrare sinerentur. Atque ita dies festus
 qui tum incidere, isque summa Gen-
 tilium religione ac magnificentia coli-
 fuerat, solutus est. Verum ut ostendatur
 Z z z iij

cum virum dono Prophetiæ insignitum A
fuisse, hæc dixisse sufficiat. Ceterum
postquam, uti dictum est, ex manibus
eorum qui ipsum comprehensuri vene-
rant, evasit, clerus ac populus qui sub
ipso erat, Ecclesias aliquandiu retinuit:
donec Præfectus Ægypti, & Dux rei
militaris, expulsis iis qui adhaerebant
Athanasio, Ecclesias tradiderunt iis qui
Georgium expectabant. Nec multo
post Georgius ipse advenit, & Ecclesias
in potestatem suam redegit. Qui cum
violentius quam pro more ac dignitate
sacerdotali regere instituisset; & tum
aliis omnibus terribilem se ostenderet,
tum erga eos qui Athanasio favebant,
implacabili esset animo; adeo ut hæc de
causa tam viri, quam mulieres, vincula
& plagas perpelli sint, tyrannus quidem
esse videbatur. Cumque ob hanc cau-
sam in commune omnium odium inci-
disset, plebs furore succensa, eum in Ec-
clesia agentem adorta est, parumque ab-
fuit quin eum interficeret. Et hic qui-
dem in ejusmodi periculum delapsus,
aggre servatus est, & ad Imperatorem se
contulit. Illi vero qui cum Athanasio
communicabant, Ecclesias obtinue-
runt. Verum id non longo tempore ste-
tit; Etenim Dux Ægypti, Alexandriam
veniens, Georgii fautoribus easdem de-
nuo tradidit. Posthæc Officialis princi-
pis ex schola eorum qui Notarii appel-
lantur, missus ut seditiosos supplicio af-
ficeret, multos Alexandrinorum tor-
mentis subdidit, ac verberibus affecit,
Nec diu post Georgius ipse revertitur,
ob ea quæ jam dixi terribilior factus, ut
credibile est: multoque magis invisus
quam antea, quippe qui Imperatorem
ad multorum vexationem incitasset.
Præterea ob perfidiam atque arrogan-
tiam inculabatur à Monachis, quorum
sententiam sequebatur populi multitu-
do, & quorum testimonii fidem adhi-
bebat, eo quod virtutem excolerent, &
Philosophicum vivendi genus sectaren-
tur.

περὸν οὐκ ἔγνω, ἀποχρησθέντα ἐ-
πείν' ἐπεὶ δὲ, ὡς εἰρήνη, διέφυγε τὰς ἐπι-
συνλήψεις αὐτῶν ἀσάφην, ἐπὶ τῆν ἁγί-
ον διέμεινε ὁ ἴσ' αὐτῶν κληρῶν καὶ λαοῦ
ἐκκλησίας κατέχοντες, εἰς ὅτε δὴ ὁ αἰγύπτι-
ῦπαρχος, καὶ ὁ ἡγεμὲν τῶν τῆν ἐρα-
τιωτῶν, ἐκκαλοῖν τὰς αὐτῶν παιδομακας
παρέδωκαν αὐταῖς τοῖς περὸν ἀσάφην
γιον' ὅτι εἰς μακρὰν ἡ αὐτοῦ γεωργίου ἀ-
κεί, καὶ τὰς ἐκκλησίας ἕφ' αὐτὸν ἔρχε, καὶ
αἰσθητὸν δὲ ἡκτ' ἀσάφην καὶ ἡκτ' ἀσάφην
ἐπὶ τῶν δῶν κρατεῖν καὶ περὶ μὴ πάλαι ἀ-
βερὸς εἶναι θελῶν, περὶ δὲ τὰς ἀθανάσι-
ἐπαυθίας ἀπηνῆς, ὡς δεσμά καὶ πληγὰς αἰ-
δρασε τὴν γυναῖκα ἵπομείναι, οἶα τὴν
ἡκτ' ἐνομιζέτο. ὑπὸ τῶν αὐτῶν δεῖ αἰτίας
κοινὸν μίσθ' ἐμπροσθέν, κινῆσαι εἰς ὄργην
δῆμῶν, ἐπέστη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διαβασθῶν
καὶ μικροῦ αὐτὸν διεχρησάσθ' ἡ ὁ μὴ αὐ-
κινδυνεύσας, μολὶς διεσώθη, καὶ περὶ βα-
σιλέα φύγη' οἱ δὲ τὰ ἀθανάσιον φερό-
τες, τὰς ἐκκλησίας κατέχον' ἐγνώσθ' ὅτι
το ὅτι ἐπὶ πολλῶν χρόνων ἀσάφην
ἡ ὁ τῆς αἰγύπτου ἐρατῆρος, πάλιν τοῖς ἡ-
αεγίαι τὰς ἐκκλησίας παρέδωκε μὴ ἡκτ'
τα ἡκτ' βασιλικὸς ἐπὶ τῶν ταχῶν
τῶν καλουμένων νοταρίων, ἀποσάφην
τιμωρῆσαι, πολλοὺς ἀλεξάνδρων ἐκατα-
νισε καὶ ἡκτ' αὐτοῦ μελοῦ πολὺ ἡ αὐτοῦ γεω-
γίου ἐπανήθη, φοβερώτερον ἢ τῶν ἐρη-
μένων, ὡς εἰκός, γεγεννημένῶν, καὶ μάλλον ἡ
πρότερον μισθ' ἐμείνῶν, ὡς εἰς κακωσθὴν πάλ-
λων βασιλέα κεννηκῶς, καὶ ἐπὶ δυσπεί-
καὶ τύφῳ διαβαλλόμενῶν ἀσάφην τῶν αἰ-
D γύπτου μοναχῶν ὡν τῆ δόξη τὸ πλῆθος ἐ-
πέλο, ἡ τὰς μαρτυρίας ἀληθεῖς ἡγήτο, κα-
δοτὶ δρῆσθ' ἡσκαν, καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ ὁ βί-
αὐτοῖς ἡν.